

Vlaams
Parlement

ingediend op **464** (2019-2020) – Nr. 1
22 september 2020 (2019-2020)

Conceptnota voor nieuwe regelgeving

van Jo Brouns, Peter Van Rompuy, Katrien Schryvers,
Vincent Van Peteghem, Orry Van de Wauwer en Tinne Rombouts

over de versterking van de lokale besturen
bij de bestuurlijke aanpak
van de georganiseerde en ondermijnende criminaliteit

1. Inleiding

De Vlaamse steden en gemeenten zijn nog nooit zo veilig geweest. Toch zijn er nog problemen en leeft er bij de mensen soms een onveiligheidsgevoel.

De laatste decennia is het besef gegroeid dat het nastreven van veiligheid niet langer kan worden beschouwd als de exclusieve opdracht van de geïntegreerde politie, justitie en de veiligheidsdiensten. Veiligheid wordt ook vanuit het bestuur, in de brede zin van het woord, nagestreefd en georganiseerd, en lokale besturen vervullen daarbij een cruciale rol. Het spreekt voor zich dat de bestuurlijke handhaving moet worden georganiseerd met respect voor de individuele grondrechten en voor de beginselen van behoorlijk bestuur en behoorlijke rechtsbedeling.

Bestuurlijke handhaving en strafrechtelijk beleid vullen elkaar aan en moeten op die manier worden ingezet. Dat is inzonderheid het geval bij de strijd tegen de georganiseerde en ondermijnende criminaliteit. Het is aan de burger niet uit te leggen dat personen die betrokken zijn in gerechtelijke dossiers van zware en georganiseerde criminaliteit, toch van de overheid een vergunning kunnen krijgen, bijvoorbeeld om zich ongestoord ergens te vestigen. Het is zeer belangrijk om de verwevenheid tussen criminele activiteiten en de legale 'bovenwereld' tegen te gaan. Die criminele activiteiten richten zich dikwijls op kwetsbare economische sectoren en zijn enorm schadelijk voor het lokale economische en maatschappelijke leven.

Strafrechtelijk optreden is noodzakelijk, maar niet voldoende. Zo moet er een lange strafrechtelijke weg worden afgelegd voor er een definitieve uitspraak is. Bovendien zijn de strafrechtelijke en bestuurlijke aanpak complementair. Zo kan de bestuurlijke aanpak steunen op resultaten van het strafrechtelijk onderzoek om na afloop van een gerechtelijke actie tot een integrale aanpak te komen.

Bestuurlijke handhaving omvat zowel een preventief als een reactief bestuurlijk optreden. Het preventieve bestuurlijke optreden betekent onder meer de screening van een aanvrager van een vergunning of een subsidie. Die screening kan worden uitgevoerd in het kader van overheidsopdrachten, concessies, vastgoedtransacties enzovoort, maar ook in het kader van domiciliefraude en schijnfenomenen (bijvoorbeeld schijnhuwelijken). Reactief bestuurlijk optreden houdt onder meer het schorsen of opheffen van een vergunning in.

Een dergelijk alert bestuur door middel van bestuurlijke handhaving kan preventief problemen aanpakken en een strafrechtelijke afhandeling vermijden. Een efficiënt bestuurlijk handhavingsbeleid moet passen in een meer globale multidisciplinaire ketenaanpak, waarbij zowel de bestuurlijke als de strafrechtelijke aanpak, elk vanuit hun eigen specificiteit en finaliteit, elkaar aanvullen en versterken. De bestuurlijke en de gerechtelijke aanpak vullen elkaar aan, gaan hand in hand, ook al kan de bestuurlijke aanpak geen vervanging zijn van een justitiële aanpak.

Dat preventieve optreden in het kader van bestuurlijke handhaving is noodzakelijk om de strijd aan te gaan tegen overlast en georganiseerde criminaliteit die het sociaal weefsel binnendringen en ondermijnen. Er moet bijvoorbeeld over worden gewaakt dat misdadig geld niet via witwas- of stromanconstructies de reguliere economie binnendringt. Alleen zo blijven gemeenten en steden leefbaar en veilig.

Dat legt een zware verantwoordelijkheid bij de lokale besturen en vereist een goed wettelijk en decretaal kader, ook om de informatie-uitwisseling tussen de betrokken actoren op een duidelijke en juridisch correcte manier te laten verlopen en een vertrouwensrelatie tussen het bestuur, de politie en het gerecht mogelijk te maken. Het doel daarvan is de effectieve bestrijding van de georganiseerde criminaliteit,

die steunt op een integrale aanpak via diverse sporen waarbij alle betrokken partners intensief samenwerken.

2. Probleemstelling

Voor een effectief veiligheidsbeleid met inbegrip van de bestuurlijke handhaving is samenwerking tussen alle overheden essentieel. Vlaanderen moet daarbij, binnen de Vlaamse bevoegdheden, zijn rol opnemen. Een structurele, gecoördineerde en vlotte informatie-uitwisseling tussen federale inlichtingendiensten, veiligheids- en justitiediensten en inspectiediensten enerzijds, en de betrokken Vlaamse instanties, inspectiediensten en de lokale overheden anderzijds, is daarbij noodzakelijk, binnen een sluitend juridisch kader en uiteraard met respect voor de privacyregels.

De lokale overheden en inzonderheid de burgemeester als spilfiguur spelen daarbij een cruciale rol. In België heeft de bestuurlijke handhaving zich van onderuit ontwikkeld: heel wat lokale besturen hebben initiatieven genomen en zijn daarvoor onderling gaan samenwerken. Toch is er, in tegenstelling tot bijvoorbeeld in Nederland, nog geen volledig wettelijk en decretaal kader.

In Nederland is er allang een beleid inzake bestuurlijke handhaving in de strijd tegen de georganiseerde misdaad ontwikkeld. Het is interessant om naar de Nederlandse ontwikkelingen te kijken, niet alleen omdat er heel wat expertise bestaat, maar ook omdat in de grensregio's in Vlaanderen dat Nederlandse beleid een grote invloed heeft op de werking van politie en lokale besturen. Toch kan het Nederlandse model niet zomaar worden overgenomen. Nederland is bij uitstek een gecentraliseerde, unitaire staat. België is een federale staat en tal van relevante bestuurlijke diensten vallen onder de bevoegdheid van de gemeenschappen en de gewesten, met eigen regels, structuren en informatiestromen. Net die informatie – bijvoorbeeld van de milieu-inspectie, de wooninspectie enzovoort – is bijzonder relevant in een geïntegreerd handhavingssysteem. Nederlandse gemeenten zijn ook groter en homogener, en het zwaartepunt ligt er op de administratieve dienst en niet op de politieke entiteit. Het gevolg daarvan is dat alle gemeenten zowel organisatorisch als financieel in staat zijn om verregaande taken inzake handhaving op te nemen, wat bij de vele kleine Belgische gemeenten niet altijd het geval is.

De cruciale vraag is dan ook: hoe kunnen Vlaamse lokale besturen versterkt worden bij de bestuurlijke aanpak van de georganiseerde en ondermijnende criminaliteit?

Die vraag houdt ook in dat wordt nagegaan hoe de instrumenten en initiatieven die al op federaal, Vlaams en lokaal vlak ontwikkeld zijn, niet alleen kunnen worden versterkt, maar ook via samenwerking eigenlijk uitgroeien tot een breed, multidisciplinair kader.

De complexe aard van de fenomenen die verband houden met de georganiseerde en ondermijnende criminaliteit, zijn immers van dien aard dat sterke samenwerkingsverbanden nodig zijn, zowel structureel als op het niveau van concrete dossiers.

Op het lokale niveau komen alle instrumenten en actoren samen die kunnen leiden tot een ketenaanpak in het veiligheidsbeleid. Het voorbeeld bij uitstek daarvan is de spilfunctie van de burgemeester in de lokale integrale veiligheidscel inzake radicalisme, extremisme en terrorisme (LIVC R). Als multidisciplinair overlegorgaan zorgt de LIVC R voor samenhang tussen preventie, repressie en nazorg. Die ketenaanpak is volgens de indieners van deze conceptnota essentieel.

3. Instrumenten voor bestuurlijke handhaving op het federale niveau

3.1. Initiatieven voor de uitbreiding van het wetgevend kader

Al een aantal jaren zetten steden en gemeenten in op de bestrijding van overlast en criminaliteit via de gemeentelijke administratieve sancties (GAS-boetes) en de bestuurlijke politiebevoegdheden zoals opgenomen in de Nieuwe Gemeentewet.

De voorbije jaren werd duidelijk dat het wetgevend kader redelijk beperkt is als het op de optimale aanwending van bestuurlijke handhaving neerkomt. Het gaat daarbij met name over de mogelijkheden om bijvoorbeeld tussen politie, justitie en de lokale besturen informatie uit te wisselen over de gerechtelijke antecedenten van bijvoorbeeld vergunningsaanvragers en de mogelijkheden om op basis van die informatie beslissingen te nemen over de te verlenen of verleende vergunningen. Ondanks de afwezigheid van een wetgevend kader besloot een groot aantal steden en gemeenten met hun politieverordeningen een kader te creëren voor de informatie-inzameling van de financiële toestand en de gerechtelijke antecedenten van uitbaters en aanvragers.

Belangrijk is dat bestuurlijke handhaving expliciet werd opgenomen in de federale Kadernota Integrale Veiligheid 2016-2019 en het Nationaal Veiligheidsplan 2016-2019. Vanuit Vlaanderen moet erop aangedrongen worden dat die bestuurlijke handhaving ook in de toekomst uitdrukkelijk opgenomen blijft.

In 2016 werd ook het rapport 'Bestuurlijke handhaving van georganiseerde misdaden: een leidraad' ontwikkeld.

De vorige federale regering wou verdere stappen zetten met een voorontwerp van wet betreffende de gemeentelijke bestuurlijke handhaving en houdende de oprichting van een Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen. Door de federale regeringscrisis was het evenwel niet mogelijk om dit wetsontwerp in de Kamer van volksvertegenwoordigers goed te keuren.

Door het wetsontwerp krijgen burgemeesters en lokale besturen meer wettelijke instrumenten in handen om krachtadig op te treden tegen ernstige georganiseerde criminaliteit. Daarnaast kunnen ze ook voorkomen dat criminelen zich nestelen in het economische en maatschappelijke weefsel van de stad of gemeente. Het gaat meer bepaald om de creatie van een wettelijke basis voor gemeenten om met een gemeentelijke politieverordening een integriteitsonderzoek te kunnen voeren naar de uitbating van publiek toegankelijke inrichtingen. Dat integriteitsonderzoek gaat na of er een ernstig risico bestaat dat er criminele relaties zijn of dat er ernstige aanwijzingen zijn dat de uitbating gebruikt zal worden om criminele feiten te plegen of er criminele voordelen uit te halen. De resultaten van het integriteitsonderzoek kunnen ertoe leiden dat een vergunning niet wordt afgeleverd, dat ze wordt geschorst of opgeheven, of dat een uitbating wordt gesloten. Het wetsontwerp voorziet ook in de oprichting van de Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen (DIOB), die de informatiepositie van de gemeente zal versterken. De DIOB kan een niet-bindend advies verstrekken en stelt de gemeente in staat om met kennis van zaken beslissingen te nemen over het integriteitsonderzoek of over het toekennen, intrekken of vernieuwen van een subsidie, overheidsopdracht of concessieovereenkomst. De DIOB zal onafhankelijk functioneren. Ze kan gebruikmaken van bestuurlijke en gerechtelijke informatie, en kan daarbij verschillende bronnen raadplegen.

3.2. Initiatieven voor het tot stand brengen van een structurele samenwerking in het kader van de bestuurlijke handhaving

De visie op bestuurlijke handhaving in de Kadernota Integrale Veiligheid bestaat in een doorgedreven samenwerking, waarover ook werd onderhandeld met de gemeenschappen en gewesten. Daarnaast is er ingezet op het verbeteren van de terbeschikkingstelling van gerechtelijke en politionele informatie voor bestuurlijke doeleinden. Zo zijn de gemeenschappelijke gegevensbanken Terrorist Fighters en Haatpropagandisten tot stand gekomen. Naast de politie- en inlichtingendiensten en de gerechtelijke overheden, hebben ook tientallen bestuurlijke diensten op de een of andere manier toegang tot die databanken en via de informatiekaarten kunnen ook de bestuurlijke overheden ingelicht worden.

Door het nieuwe artikel 458ter van het Strafwetboek, dat een regeling vastlegt voor het 'casusoverleg', kunnen de deelnemers hun geheimen delen, zelfs als ze een verschillende opdracht hebben en zelfs als sommige deelnemers wel en andere geen strafrechtelijke geheimhoudingsplicht hebben, met het oog op de bescherming van de fysieke en psychische integriteit van de persoon of van derden, ter voorkoming van terroristische misdrijven of van de misdrijven gepleegd in het raam van een criminele organisatie. Door dat casusoverleg kan dus bevoegdheidsoverschrijdende informatie gedeeld worden en kan de juiste actor op de hoogte worden gebracht van concrete informatie. Het casusoverleg vormt op die manier de basis voor preventie, nazorg of alternatieve oplossingen zoals bestuurlijke handhaving.

De LIVC R, waarvoor met de wet van 30 juli 2018 een wettelijk kader tot stand kwam, is een voorbeeld van zo'n wettelijk verankerd casusoverleg onder de leiding van de burgemeester.

Op het vlak van de bestrijding van terrorisme en gewelddadige radicalisering moeten, naast de LIVC R, trouwens nog de lokale taskforces (LTF's) worden vermeld.

4. Instrumenten voor bestuurlijke handhaving op Vlaams niveau

4.1. Vlaams beleid inzake de preventie van gewelddadige radicalisering: cruciale rol van het lokale niveau en de LIVC R

De LIVC R vormt volgens de indieners van deze conceptnota een onmisbare schakel in het lokale veiligheidsbeleid. De wet beoogt de oprichting van een LIVC R in elke gemeente en bepaalt het minimale kader voor de werking ervan. De organisatie van de LIVC R ressorteert onder de bevoegdheid van de burgemeester. Als multidisciplinair overlegorgaan zorgt de LIVC R voor de samenhang tussen preventie, repressie en nazorg. Centraal in de preventie van gewelddadige radicalisering is immers vroegtijdige interventie en een multidisciplinaire aanpak. Lokale besturen en eerstelijns werkers kunnen het verschil maken omdat zij de inwoners en gemeenschappen het best kennen en dus de mogelijkheid hebben om zorgwekkende signalen te herkennen en gepast daarop te reageren. Het komt er dus op aan om ervoor te zorgen dat ze daarvoor goed zijn uitgerust.

Veiligheidsdiensten én socio-preventieve diensten spelen een rol in die integrale veiligheidsketen en zijn genoodzaakt samen te werken, maar met respect voor ieders eigenheid. Er is een duidelijk decretaal kader nodig om gevoelige informatie veilig te delen vanuit socio-preventieve diensten naar veiligheidsdiensten en omgekeerd. Bovendien kan het vertrouwen tussen het gemeente- of stadsbestuur, de socio-preventieve diensten en op lokaal vlak opgebouwd worden door duidelijke afspraken bij de LIVC R of andere overlegtafels.

De doeltreffendheid van de LIVC R hangt evenwel in grote mate af van de deelname van alle actoren die op het lokale niveau actief zijn, zoals de CLB's, scholen, buurtwerkers, integratiediensten, CAW's, justitiehuisen enzovoort. Het is de taak van de deelstaten om decretaal vast te stellen welke diensten die onder hun respectieve bevoegdheden vallen, aan een LIVC R kunnen deelnemen en het beroepsgeheim daarvoor te regelen.

De recente gebeurtenissen rond de kinderonvoering in Genk wijzen erop dat de werking van de LIVC R dringend versterkt moet worden en dat bijvoorbeeld ook de justitieassistenten daarbij een cruciale rol te spelen hebben.

Het vereiste decretale kader is ondertussen in opmaak: de Vlaamse Regering heeft het voorontwerp van decreet op 17 juli 2020 principieel goedgekeurd en het voorontwerp is voorgelegd aan de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VCT). Daarna moet het nog worden voorgelegd aan de adviesorganen en de Raad van State.

4.2. Veel expertise bij de Vlaamse lokale besturen en bij de Vereniging voor Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG)

Uit een eerdere publicatie van de VVSG blijkt dat er concreet een aantal zaken belangrijk zijn voor de goede werking van de LIVC R, die ook belangrijk zijn in het kader van de uitwerking van een regeling voor het beroepsgeheim. Zo heeft bijvoorbeeld één op de vier gemeenten een intern protocol of afsprakenkader opgesteld, is er een gedeelde 'sense of urgency', zijn er duidelijke waarborgen voor actoren die aan het overleg hebben deelgenomen, en is er een flinke portie vertrouwen noodzakelijk en dikwijls ook aanwezig.

De VVSG heeft er terecht op gewezen dat in het kader van de bestrijding van de georganiseerde en ondermijnende criminaliteit heel wat instrumenten federaal geregeld zijn en dat een goede afstemming tussen de drie betrokken bestuursniveaus belangrijk is. Er is ook een kader nodig voor de gegevensuitwisseling tussen overheden in de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit en ondermijning, zodat alle overheden hun handhavingsbevoegdheden ten volle kunnen benutten. Het is volgens de VVSG onduidelijk hoe de afstemming zal verlopen met federale justitiële en politionele gegevensbanken en de moraliteitsonderzoeken uit de federale wetgeving. Ook daarover is de vereiste decretale regelgeving in voorbereiding.

4.3. Inzet op samenwerking tussen de betrokken actoren op lokaal niveau

Er moet zeker ook verwezen worden naar de samenwerking in de Arrondissementale Informatie- en Expertisecentra (ARIEC's), ook al zijn die centra in eerste instantie opgericht als een federaal proefproject. De ARIEC's ondersteunen de lokale besturen bij de sensibilisering over en de implementatie van bestuurlijke handhaving in het kader van de georganiseerde criminaliteit.

De samenwerking neemt dus toe, maar ook de behoefte aan een sterke, goed georganiseerde en structureel gefinancierde informatie-uitwisseling wordt steeds groter. Dat heeft niet alleen te maken met de evolutie op het vlak van de informatietechnologie, maar ook met het feit dat de lokale besturen en de lokale politie geconfronteerd worden met nieuwe tendensen in de georganiseerde criminaliteit. Ook grensoverschrijdende samenwerking dringt zich op, want grenscriminaliteit, voornamelijk vanuit Nederland, is een feit.

De problematiek werd recent goed beschreven in een interessant visiedocument van de Algemene Inspectie van de federale politie en van de lokale politie. In dat visiedocument wordt gewezen op de vele bestaande en waardevolle

samenwerkingsinitiatieven, op de noodzaak van een globaal, maar soepel kader voor de samenwerking en informatie-uitwisseling en op de behoefte aan een structurele financiering ervan. Zonder die structurele financiering riskeren bestaande samenwerkingsvormen zoals de ARIEC's te verdwijnen, aldus de visienota.

Gelet op het belang van de ARIEC's voor de lokale besturen moet de Vlaamse overheid volgens de indieners van deze conceptnota de samenwerking met de ARIEC's bestendigen en regelen via een samenwerkingsakkoord, waarbij ze ook de nodige financiële ondersteuning uittrekt. Uiteindelijk moet het doel zijn om te komen tot een ARIEC voor elke provincie.

4.4. Aanstelling van een verbindingsofficier van de geïntegreerde politie

Met het oog op het versterken van de informatiepositie van de Vlaamse overheid heeft de Vlaamse Regering op de ministerraad van 21 februari 2020 beslist om een verbindingsofficier van de geïntegreerde politie, met veiligheidsmachtiging, aan te stellen bij de Vlaamse Regering. Die verbindingsofficier coördineert de informatie-uitwisseling tussen de federale inlichtingen- en veiligheidsdiensten, en de diensten en voorzieningen van de Vlaamse overheid, zodat ook de Vlaamse Regering een globaal veiligheidsbeeld voor Vlaanderen kan vormen.

Het is volgens de indieners van deze conceptnota cruciaal dat daarbij de belangrijke rol van de 'information officer' erkend wordt op het niveau van de lokale politie: dat is immers de spilfiguur in het informatiebeheer in de betrokken politiezone.

5. Concrete voorstellen voor de aanpassing van de regelgeving ter versterking van de bestuurlijke aanpak van de georganiseerde en ondermijnende criminaliteit

Er bestaan heel wat instrumenten op federaal, Vlaams en lokaal niveau die erop gericht zijn om een ketengerichte en integrale veiligheidsaanpak op lokaal niveau mogelijk te maken. De burgemeester is daarbij de spilfiguur. Het komt er nu op aan om al die instrumenten op elkaar af te stemmen, zonder afbreuk te doen aan ieders rol en bevoegdheden. De bestaande ervaring en goede praktijken op lokaal vlak moeten daarbij gevaloriseerd worden.

De indieners van deze conceptnota doen de volgende concrete voorstellen ter versterking van de bestuurlijke aanpak van de georganiseerde en ondermijnende criminaliteit:

- 1° De LIVC R moet optimaal ingezet worden voor preventiedoeleinden in het kader van de bestrijding van criminaliteit, afhankelijk van de lokale context. Dat moet uiteraard worden gerealiseerd binnen een goed en duidelijk kader, waarin de regierol van de burgemeester wordt erkend en de eigenheid van elke deelnemer wordt gerespecteerd.

Alle lokale besturen en burgemeesters moeten de mogelijkheden van de LIVC R als instrument maximaal benutten in het kader van vroegdetectie en informatie-uitwisseling. De LIVC R heeft immers de wettelijke opdracht om gewelddadige radicalisering en terrorisme te voorkomen. Gewelddadige radicalisering is een proces van zeer diverse aard, dat dikwijls verbonden is met andere criminele fenomenen en problematische situaties. De samenleving, maar voornamelijk ook de lokale gemeenschap, heeft er alle belang bij om dergelijke processen van gewelddadige radicalisering zo snel mogelijk te herkennen. Een vroege ontdekking laat immers toe om preventief, ontradend of kanaliserend op te treden. Bij een (te) late herkenning is immers dikwijls al

een nadeel ontstaan, zodat alleen nog de optie van een repressief optreden overblijft. Dat preventieve aspect sluit trouwens volledig aan bij de Vlaamse bevoegdheden.

- 2° Het decretale kader voor de regeling van de deelname aan de LIVC R en het beroepsgeheim van de Vlaamse actoren, voorzieningen en instellingen van de LIVC R moet praktisch ten uitvoer worden gelegd in nauw overleg met de lokale besturen en de VVSG. De bestaande expertise die daar bestaat, moet meegenomen worden.
- 3° De deelname van de Vlaamse voorzieningen en instellingen aan de LIVC R moet zo volledig mogelijk zijn en er moet volop ingezet worden op de ondersteuning en de opleiding van de betrokken medewerkers, wat betreft hun deelname aan de LIVC R.

Gezien de eigen finaliteit van het jeugdwerk – dat een belangrijke meerwaarde heeft in onze samenleving en inzet op de positieve identiteitsontwikkeling van jongeren – vormt vrijwillige deelname aan de LIVC R het uitgangspunt: een jeugdwerker kan weigeren om aan de LIVC R deel te nemen en heeft spreekrecht, geen spreekplicht. Daarbij moet de vertrouwensband tussen jeugdwerkers en jongeren gerespecteerd en gegarandeerd blijven. De sector van het jeugdwerk moet dan ook betrokken worden bij de praktische uitvoering van het decretale kader betreffende de LIVC R.

- 4° Bij de voorbereiding van het decretale kader voor de bestuurlijke aanpak van de georganiseerde en ondermijnende criminaliteit door de lokale besturen moet gebruikgemaakt worden van de bestaande expertise op lokaal vlak en bij VVSG.
- 5° Er moet ook aandacht gaan naar de kansen en opportuniteiten voor bestuurlijke handhaving van intergemeentelijke samenwerking. De ARIEC's behoren tot de federale bevoegdheid, maar in concreto gaat het over de ondersteuning van de lokale besturen en de belangrijke driehoek gemeente, politie en justitie. Daarbij spelen ook de Vlaamse inspectiediensten een belangrijke rol. Ook dat instrument en de expertise die daar bestaat, moet meegenomen worden in het Vlaamse beleid ter ondersteuning van de lokale besturen bij de bestuurlijke aanpak van de georganiseerde en ondermijnende criminaliteit. De Vlaamse Regering moet de samenwerking met de ARIEC's bestendigen en regelen via een samenwerkingsakkoord, en moet daarvoor ook in de nodige financiële ondersteuning voorzien. Uiteindelijk moet het doel zijn dat elke provincie over een ARIEC beschikt.
- 6° Lokale besturen moeten ondersteund worden – ook financieel – bij het toepassen van instrumenten van bestuurlijke handhaving. Een lokaal bestuur dat wil werken met een bestuurlijke aanpak, moet ook over de noodzakelijke functies, expertise en inbedding in de organisatiestructuur kunnen beschikken.

Er moet per LIVC R een ambtenaar Integrale Veiligheid worden aangesteld; die vormt het contactpunt voor alle betrokkenen in de ketenaanpak. De gemeenten moeten daarvoor ook financieel ondersteund worden.

- 7° Er moet in het kader van bestuurlijke handhaving volop geïnvesteerd worden in toegankelijke databanken voor alle betrokkenen. Er moet een gegevensbank voor bestuurlijke handhaving tot stand komen, alsook een sanctieregister waarin lokale besturen kunnen opnemen welke vergunningen werden geweigerd. Dat sanctieregister is belangrijk om te vermijden dat de criminele actie zich van de ene gemeente naar de andere verplaatst.

Dat betekent dat er samenwerkingsakkoorden en/of protocollen moeten worden gesloten met alle betrokken overheden en diensten, en met de inspectie-diensten, ook op federaal niveau. Daarnaast zullen ook met bijvoorbeeld nutsbedrijven concrete afspraken moeten worden gemaakt.

Jo BROUNS
Peter VAN ROMPUY
Katrien SCHRYVERS
Vincent VAN PETEGHEM
Orry VAN DE WAUWER
Tinne ROMBOUTS